

TOMAŽ HUMAR RAD PRIDE V TRZIN

Teško bi rekli, če je bilo na kakšnem predavanju v Trzinu že več obiskovalcev, kot se jih je zbralo v četrtek, 9. marca, na predavanju Tomaža Humarja. Predavanje, s katerim je Mladinski odsek PD Onger Trzin zaključil letošnjo nadvse uspešno sezono gorniških predavanj, je bilo za Mladinski odsek, še zlasti pa za glavnega organizatorja, pravzaprav deklico za vse, Emila Pevca, veliki met. Organizatorji so na koncu prešteli čez 500 prodanih vstopnic. Že v predprodaji so prodali več kot 300 vstopnic, zato so vedeli, da vseh obiskovalcev enostavno ne bodo mogli sprejeti v avlo osnovne šole, kot na prejšnjih predavanjih. Emil se je v dogovoru z ravnateljem šole Francem Brečkom odločil za telovadnico. Pojavil pa se je problem, kje dobiti tako veliko platno za v telovadnico. K sreči je KUD za lansko proslavo občinskega praznika nabavilo veliko platno, zato so ga prizadevni mladi planinci hitro prenesli v telovadnico.

Tomaž je Trzincem obljubil multivizijsko predavanje, zato je bilo treba poskrbeti tudi za kakovostno ozvočenje. Emil se je spomnil znanega radijskega tehnika in gornika Slavca Šetine iz Volčjega Potoka, in tako smo imeli Trzinci za predavanje zagotovljeno tudi vrhunsko ozvočenje.

Manjkal je le še Tomaž. Treba je povedati, da se v zadnjem času zanj kar pulijo in da je pri njem zelo težko najti kak prost termin, vendar pa je na obisk Trzina pristal že davno prej, preden so drugi začeli razmišljati o njegovem obisku. Tomaž je namreč že dvakrat predaval v Trzinu in je bil vedno navdušen nad sprejemom. Ni pozabil, da smo mu Trzinci stali ob strani tudi takrat, ko so drugi skušali iz najrazličnejših nagibov zmanjšati vrednost njegovih dosežkov in da smo mu vsaj moralno stali ob strani tudi, ko se je sam spopadal z morilsko južno steno Daulagirija. Že ko se je vrnil v domovino, je obljubil, da bo v Trzin prišel takoj, ko bo imel pripravljeno multivizijsko predavanje. Ker je bila premiera predavanja v Cankarjevem domu, smo razmišljali, da bi v Trzin prišel ob predstavitvi svoje knjige, ki jo v kratkem pričakuje, ker pa se sezona predavanj izteka, se je Emil s Tomažem dogovoril, da bo prišel kar na datum, ki sta ga prvotno določila. Tako smo bili Trzinci med prvimi, ki smo si lahko ogledali multivizijski prikaz Tomaževe poti na mejo mogočega.

Tistega četrтка so že precej pred začetkom predavanja k telovadnici OŠ prihajale skupine obiskovalcev. Med njimi smo videli tudi nekaj uglednih gornikov, kot so na primer Tone Škarja – vodilni mož slovenskih odpravarjev, dolgoletni vodja komisije PZS za odprave v tuja gorstva in podpredsednik naše planinske organizacije, himalajec Roman Robas, gorski vodnik in reševalec, ki je vrsto let vodil slovenske gorske vodnike, Andrej Kmet, eden od članov Humarjeve odprave na Daulagiri, Monika Kambič, večkratna najboljša alpinistka Slovenije, predsednik Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije Matjaž Hafner, in še bi lahko naštevali. Med obiskovalci pa so bili tudi župan občine Tone Peršak in številni drugi funkcionarji iz trzinske občine.

Obiskovalci so Tomaža Humarja nagradili z dolgotrajnim aplavzom in mu tudi tako izkazali priznanje za njegovo dejanje v Himalaji, kasneje pa je gledalce navdušil tudi sam prikaz Tomaževe epopeje. Saj drugače skoraj ni moglo biti. Vrhunski filmski posnetki iz Himalaje in drugih gorstev so se izmenjevali s prizori na diapozitivih. Prikazovali so Tomaževo pot navzgor, v sam vrh piramide, kjer je zdaj Tomaževo mesto.

Sledili smo Tomaževi poti v domače stene, njegovemu prvemu obisku v Himalaji, kjer se je v senci prekaljenega Staneta Belaka Šraufa kalil v izjemnega Himalajca. Z njim sta se prav na Šraufov rojstni

dan povzpela na prvi Tomažev himajski vrh Ganesh V (6986 m). Sledil je Tomažev prvi osemtisočak Anapurna 1 (8091 m), ki je bila hkrati zadnji od vseh 14 osemtisočmetrskih vrhov, ki so jih osvojili slovenski alpinisti. Tomaž je na vrh prišel sam, potem ko je tri dni preživel na več kot 7500 m in ko so drugi že nameravali končati uspešno odpravo. Leto zatem je s prijateljem Vanjo Furlanom preplezal še nepreplezano severovzhodno steno svete gore Šerp Ama Dablam (6828 m). Vzpon je bil razglašen za najboljše alpinistično dejanje tistega leta, in Tomaž in Vanja sta za podvig dobila najvišje alpinistično priznanje Zlati cepin; žal pa se je Vanja pred tem smrtno ponesrečil. Jeseni, še istega leta, je Tomaž splezal na svoj prvi še neosvojeni vrh Bobaye (6808 m) v zahodnem Nepal. Tistega leta si je prislužil tudi naziv najboljšega slovenskega alpinista. Leto zatem pa je Tomaža v Himalaji čakala ena najtežjih preizkušenj. Z izkušenim domžalskim alpinistom Janezom Jegličem sta kot prva preplezala nadvse lepo, a hkrati tudi zahrbtno 2500 m visoko zahodno steno Nuptseja (7742 m). Žal pa je Johan na vrhu izginil za večno. Tomaž se je v nečloveškem boju komaj prebil v življenje, stena pa mu je pustila tudi tolikšne omrzline, da se je moral za nekaj časa Himalaji odpovedati. Vmesni čas pa je izkoristil za novo vrhunsko dejanje. Sam je v znameniti steni El Capiten v Yosemiteh preplezal eno najtežjih tehničnih smeri Reticent Wall (Molčeča stena). Za film, ki ga je o tem vzponu posnel znani hrvaški snemalec Stipe Božič, so na festivalu gorniškega filma v Trentu podelili glavno nagrado festivala Srebrni encijan.

Vsa ta dejanja so Tomaža pripeljala do najhujšega izziva, mogočne južne stene sedmega najvišjega vrha na svetu, Daulagirija (8167 m). Stena je med alpinisti znana kot ena najbolj nevarnih in hkrati zahtevnih. Tomaž pa se je vanjo podal povsem sam. V multivizijskem prikazu smo opazovali plazove, ki so se prožili v neposredni bližini smeri, v kateri je Tomaž bojeval svojo pot navzgor. Izjemno neugodne razmere so krepko upočasnile Tomaževo napredovanje in nazadnje so ga prisilile, da se je, po tem ko je steno preplezal, odpovedal vrhu in sestopil v življenje. Predavanje je govorilo o neizprosnem boju na mejah mogočega in nazadnje so poslušalci še enkrat z gromkim aplavzom nagradili Tomažev nečloveški podvig.

Ob koncu predavanja je Tomaž odgovarjal na vprašanja obiskovalcev in ob tem pokazal precej domiselnosti in smisla za humor, izjemno pa je bilo tudi zanimanje za posterje s Tomaževim podpisom.

Lahko rečemo, da je šlo res za izjemen dogodek v Trzinu, ki je ponesel glas o našem kraju daleč naokrog, saj smo med obiskovalci opazili tudi Mariborčane in celo dve nemški novinarki; žal pa vsi le niso dojeli veličine dogodka. Rekreativci v telovadnici so organizatorjem precej pokvarili razpoloženje, saj so jim zelo pozno odstopili telovadnico, tako da platna niti niso uspeli več potegniti zadosti visoko, da bi bil prikaz enako dobro viden tudi za tiste iz zadnjih vrst, nazadnje pa so nogometaši spet skoraj podili obiskovalce iz dvorane in celo umazali platno, ki se jim ga je zelo mudilo "pospraviti". Nekaj več obzirnosti in razumevanja bi vseeno lahko pokazali.

Miro Štebe

Mladinski odsek Planinskega društva Onger Trzin se za pomoč pri organizaciji predavanja Tomaža Humarja zahvaljuje Osnovni šoli Trzin, Osnovni šoli Domžale, radiu HIT Domžale, Občini Trzin, Župnijskemu uradu Trzin, KUD Franc Kotar Trzin, PD Onger Trzin, ter trgovinam ProMontana Domžale, "Pri Jurju" Trzin in papirnici Čačka Trzin. Posebna zahvala pa velja tistemu ducatu članov MO, ki so v izredno kratkem času (v slabih 40 minutah!) pripravili telovadnico za več kot 500 gledalcev.